

Як організувати дозвілля для дітей

Днями Чернівецька обласна філармонія приймала Слідопитів з Тернопільської Івано-Франківської та Чернівецької областей. У ході програми були цікаві постановки, сольні номери та виступ спікера Фелікса Понятовського. Хто такі слідопити, чим вони насправді займаються, і яких результатів досягають, з'ясував Олесь Деркач.

Клуб слідопитів – всесвітня підліткова організація, створена Церквою адвентистів сьомого дня. Програма цієї мережі підліткових клубів розроблена для роботи зі школярами 10-15 років. Її мета – допомогти підліткам будувати моральні орієнтири та позитивні життєві пріоритети.

Фелікс Понятовський – активіст клубу слідопитів: «Багато підлітків займаються чим завгодно – комп'ютерними іграми і багатьма іншими непотрібними справами. Діти – це така рослина, дуже тендітна. Якщо її не направити, якщо її в ранньому віці не огорнути увагою, то тоді, як на звичайному городі, якщо за городом не дивитися, то що на ньому виросте? Бур'яни і все погане».

Не всі школярі України використовують свою енергію в правильному напрямку. Звідси випливають хуліганство, вандалізм, відвідування в соціальних мережах так званих «груп смерті», розбиті свої та чужі долі. А клуб слідопитів допомагає школярам зайняти вільний час корисними справами.

Фелікс Понятовський – активіст клубу слідопитів: «Я думаю, це те, що дітям дуже подобається. Тому що в клубі діти такого віку – 12, 13, 14 років. Їм дуже подобається ходити в походи, їм дуже подобаються якісь подорожі, щось таке незвичайне, чого немає в нашому звичайному житті. Тому я думаю, що слідопити – це саме те, що потрібно нашим дітям. І я дуже вдячний Богові,

що в наших містах, наших громадах є такі клуби, які допомагають нашим дітям розвиватися в усіх сферах життя, а також те, що вони ведуть наших дітей до Бога».

Інтелектуальні заняття – це вивчення професій, допомагають покращити працездатність підлітка, вибирати спеціальності до душі, пізнавати багато нового. Фізичні заняття дозволяють навчити дітей піклуватись про своє тіло, знати про згубний вплив паління, алкоголю та наркотиків. Діти ходять у походи, де живуть у наметах і вивчають методи виживання у дикій природі. Наприклад, як надати першу медичну допомогу або сховатись від блискавок серед голої місцевості. А духовні заняття вчать шукати в Біблії відповіді на насущні питання життя та ділитися своєю вірою з однолітками.

Ігор Тимко – керівник клубу слідопитів на Буковині: «Цей рух у першу чергу допомагає дітям згуртуватися. Цей рух так побудований, що кожна дитина, яка виховується в русі слідопитів, крім того, що розвивається духовно, інтелектуально і фізично, кожна дитина на кожному етапі свого розвитку може бути лідером, лідером у групі, лідером (капітаном) ланки, лідером у таборі, лідером у поході. Програма має дуже сильні задатки лідерські».

Чому дітям подобається відвідувати цей клуб, та бути його членами, ми запитали у них самих.

Яна Міцкан – член клубу слідопитів: «Я слідопит уже більше шести років. Я весь час цим займаюсь. Мені це дуже подобається. В мене багато друзів, я люблю ходити спілкуватися з друзями. Це мій колектив. Мені подобається, мені цікаво. Там мій тато духовний наставник, мені дуже цікаво».

Клубу слідопитів у Мамаївцях скоро виповниться 25 років. Його теперішній духовний наставник підлітком був вихованцем цього клубу. Ростислав згадує, як цей рух вплинув на його життя.

Ростислав Лучик – духовний наставник клубу слідопитів «Лев»: «У Мамаївцях ми відвідували цей клуб і ми будемо святкувати

скоро 25 років. І ті підлітки, які займалися в цьому клубі, це дало нам дуже багато позитивної хорошої енергії. Я бачу, що ті діти, які займалися у клубі, зараз є директорами клубів, пресвітерами, дияконами, служителями».

Важливу роль у вихованні своїх чад, звісно ж, відіграють батьки. Як мотивувати свою дитину займатися корисними заняттями та чому це вкрай важливо, поділився з нами батько.

Фелікс Понятовський – активіст клубу слідопитів: «Став я слідопитом, коли мені було вже 35 років, маючи на думці, що мій син також приєднається, тобто послідує моєму прикладу і стане також слідопитом. Коли він підріс, був уже в такому віці, щоб приєднатися до клубу, звичайно, він це зробив. І багато цих речей, які вони робили в клубі, це його також збудувало і допомагало йому».

Олесь Деркач, Назар Гриневич, Чернівці, «Вісті надії»